

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. LXI. D. Augustinus morbo tristitiaque lecto decumbit, ægrumq[ue]
ope diuinâ sanat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

dignatur; mali verò obmurmurant, dicentes: O Deus, quid tanti mali fecimus, ut talia patiamur? Vnde fit ut infelices isti, amore huius vite obligati, nec istam tenere possint; & illam sempiternam, de quâ fugiet dolor & gemitus, amittant. Et quod peius est, nec illa mala præsentia possunt euadere, & ad ea quæ eterna mala sunt, eorum crimina eos faciunt pervenire, &c. O infelicitas generis humani! Amarum est mundus, & diligitur; *Mundus etiam amatus amatur* puta, si dulcis esset, qualiter amaretur?

CAPVT LXI.

D. Augustinus morbo tristitiæ, lecto decumbit, egrumq; ope diuinâ sanat.

Tertio obsidionis mense S. Augustinus morbo corripitur.

DV M in hæc pias functiones omnibus viribus incumberet, tempus adfuit quo fidelissimus hic in vineâ Domini operarius condignam laboribus reciperet mercedem. Itaque omnibus Africæ ciuitatibus barbarico Vandalorum furori, præter Carthaginem, Cirtham, & Hipponem concedentibus; cùm Bonifacius Comes Hipponem confugiens, ad eius obsidionem Vandalos prouocasset, & hanc urbem tertium iam mensem obsidione pressam, in maximas illi redigerent angustias; eoq; maiores, quò plures Catholici de captis ciuitatibus,

bus, & ipsi bonis exuti, ad eam confluxerant; sanctissimus Præsul, qui diuini verbi prædicatione, curâ pauperum, ieiuniis, vigiliis, ac precibus pro commisso sibi grege strenuè decertarat; ecce ad vitæ exitum vocatur, non tam morbo, quàm tristitiæ magnitudine confectus. Nam in hisce bellorum tempestatibus, longè altius impendentia mala animo suo præmeditatus, cum animarum videret instare pericula, Deum obnixè est precatus, vt aut se tot imminetibus malis tempestiuè eriperet, aut ciuitatem obsidione liberaret, aut denique fideles quotquot ibi erant, ad sufferenda extrema quæque fortes redderet. Cuius voto priusquam Deus annueret, misit ad eum vltimâ hac ægitudine (nam frequentibus erat corporis infirmitatibus obnoxius) alium quempiam ægrum, qui sanitatis obtinendæ causâ eum deprecans, aiebat se in somno commonitum, vt ad Augustinum pergens, sibi ab eo manum imponi peteret, cum certæ promissione salutis, vt & euentus probauit: nam ille statim conualuit, pio manuum eius attactu; sicut & aliquot energumeni per eundem demonibus tueri liberati, oratione cum lacrymis fusâ, & benignâ in primis Dei ope: qui hisce aliisque compluribus miraculis, quasi sigillis

Y 5

qui-

Votû D. Patris Augustini, tempore obsidionis.

Possid. c. 29

Miraculû.

Patet epistolâ 138.

& 149.

Possid. supra.

*Miraculo
res gesta &
scripta S. P.
Augustini
cōprobata.*

quibusdam, tum res sanctè ab eo gestas, tum pia doctaque scriptorum eius monumenta consignata reliquit.

CAPVT LXII.

D. Augustinus ad cælestem vitam piè se comparat, & Psalmos Pœnitentiales cum lacrymis recitat.

*Totus Deo
& cælesti-
bus intēsus.*

NOTA.

IGITUR ingrauescente morbo, quo supremum actum vitæ quàm sanctissimè perageret, communibus Ecclesiæ Romanæ Sacramentis, ad mortem fortiter sancteque oppetendam, sese comparauit. Decem porrò diebus quàm ex hac vitâ migraret, ne assidua eius de rebus cælestibus cogitatio à quopiam præpediretur, omne à se remouit amicorum colloquium; ita vt nullus adire eum posset, nisi cùm eum Medici inuiserent, vel ciborum aliquid inferretur. Reliquum temporis orationi ac rerum cælestium contemplationi dabat. Solitus autem erat dicere, neminem sine congruo noxarum dolore oportere vitâ decedere. Quapropter in aduersâ parte lectuli, contra peccatorum horrorem, qui moribundos frequenter excipere solet, maioribus characteribus exaratos septem Psalmos Pœnitentiales appendi iusserat, quos sæpè sæpius magnâ vi lacrymarum perlegebat;

ad